

Het afdoen van belangrijke problemen in kort bestek heeft anderzijds echter ook grote bezwaren n.l. van oppervlakkige oordeelvelling. Ook daarvan kan men vele voorbeelden uit dit boek aanhalen. Ik kies er een uit. Op pag. 49 en 50 heeft de schrijver het over het nadeel van lange verlovingsen en komt dan tot de uitspraak dat hij het niet gewenst acht om van een huwelijk af te zien omdat kinderen nog niet bekostigd kunnen worden. In deze gevallen acht hij het beter na lange verloving dan maar te trouwen en het komen van kinderen voorlopig te voorkomen door het gebruik van voorbehoedsmiddelen of periodieke onthouding.

„Desnoods kunnen man en vrouw dan nog beiden blijven werken en een spaarpotje maken om later een baby van te bekostigen.” En hij voegt daar dan weer aan toe: „hoe eerder hoe beter.”

De schrijver geeft toe dat dit een noodoplossing is, maar „niet zelden de enige die van werkelijkheidszin getuigt”.

Dergelijke conclusie kan men meerdere in dit boekje aantreffen en naar mijn overtuiging moet ernstig protest worden aangetekend tegen deze methode van voorlichting. Ik geloof dat de arts die jongelieden inlicht over de techniek van het huwelijk, een cardinale fout maakt wanneer hij hun aanraadt een huwelijk te *beginnen* met voorbehoedsmiddelen.

Op blz. 109 komt de schrijver ook met zichzelf in tegenspraak.

Niettemin bevat dit boekje van collega Dupuis in „a nutshell” een zeer lezenswaardige opvoeding tot het huwelijk.

In verschillende adviezen is de concreetheid van de schrijver zeer te loven en het is niet twijfelachtig of hij wil de hoofdproblemen van het huwelijksleven: liefde, trouw, kinderen, gezin, zien in het licht van de Heilige Schrift. Daarom moge dit werkje van Dr Dupuis toch ter lezing worden aanbevolen om de ernst waarmee de schrijver zijn beschouwingen geeft, om de pittige toon en het recht op de man af gaan, en om het afwezig zijn van alle getheologiseer over deze praktijk-zaken.

Den Haag.

J. A. v. d. HOEVEN.

Dr L. van Loon en Prof. Dr J. Waterink: Het neurotische kind. Uitgave van de Vereniging voor geeselijke volksgezondheid op Gereformeerde grondslag, Rotterdam, Donker 1949.

De twee referaten over „het neurotische kind” gehouden op de jaarvergadering van bovengenoemde vereniging in October 1949 zijn in druk verschenen. Het eerste van Dr van Loon richt zich meer op de oorzaken van het neurotisch worden en de verschijnselen daarvan, terwijl het laatste van Prof. Waterink bijzondere aandacht geeft aan de therapie.

Voor zover dit voor deze moeilijke en gecompliceerde materie mogelijk is in een kort bestek er iets over mede te delen, zijn de schrijvers er goed in geslaagd de moderne inzichten op dit gebied naar voren te brengen. Zij konden, uit de aard der zaak, niet al te diep op de problemen ingaan en daarom dragen hun referaten een meer praktisch karakter en illustreren zij hun gedachten met verscheidene voorbeelden uit hun praktische werkzaamheid.

Bijzondere aandacht verdient de opmerking van Prof. W. dat het neurotisch-zijn ook zijn invloed heeft op de religieuze houding van de mens. Achter „afkeer van de Godsdienst” of „haat tegen God” steekt vaak een aggresieve instelling tegenover de vader, speciaal dan bij mensen, die afkomstig zijn uit een positief Christelijk milieu. Prof. W. vervolgt dan: „Ik weet niet of het ook de ervaring is van anderen, die zich met de behandeling van kinderen bezig houden — maar ik heb meermalen de indruk gekregen, dat er niet alleen een typische tendenz is in de richting van deze vader-complex-situatie,